

“Per a nosaltres el Govern balear

suspèn”

Vostès, el **GOB**, estan molt queixosos del Govern del Pacte de Progrés...

—Així és, sí

—Si li haguessin de posar una nota, quin diria que es mereix.

—Un quatre. Per a nosaltres suspèn.

—Expliqui's.

—Els temes clau d'aquest govern eren el canvi de model territorial, posar fre al creixement turístic i urbanístic, aplicar una clara política de protecció ambiental i territorial... evidentment de totes les promeses ha quedat poca cosa.

—I per comparació amb la possible alternativa política?

—És evident que s'ha fet més que no amb el PP, però això no és excusa per no fer molt més. El PP en el poder va ser nefast, però no solament per qüestions referides al medi ambient o a la ordenació territorial, sinó per tot: per qüestions lingüístiques, d'administració... des de tots els punts de vista els governs del PP foren nefastos per al país. No tenc cap dubte que l'alternativa seria pitjor. Però això no ha de ser excusa per a no fer allò que el Govern del Pacte de Progrés s'ha compromès a fer, que té l'obligació de fer... i no fa. De fet aquesta actitud és per ventura el més greu.

—Què vol dir?

—Que el Govern té estudis, diagnòstic de la situació que posen de manifest que cal prendre mesures contundents... però no ho fa.

—Però s'han pres mesures.

—Són clarament insuficients.

—El Govern diu que sí, que està d'acord que són insuficients, però que s'han fet moltes coses.

—El que compta són les dades. El ritme de creixement de la construcció residencial i turística ha estat més intens el 2000 que els anys anteriors i fins i tot tant o més que a mitjan anys setanta. És a dir, portam un ritme de creixement brutal, i el Govern n'és conscient, sap quines mesures cal prendre per constreure-lo, i no ho fa. Per això la valoració és necessàriament negativa. Les mesures que s'han pres són positives, però clarament insuficients.

—Es diu que a Balears, ara, hi ha més territori protegit que mai.

—Sí, és cert, però també s'edifica més que mai. Per a nosaltres aquesta és la reflexió que cal fer. I el Govern no fa res per canviar de veritat aquesta tendència de creixement que implica més consum de territori, consum més irracional de recursos... i de cada vegada pitjor.

—No són pocs els qui pensen que vostès, els del GOB, exageren...

—Nosaltres exageram? Doncs resulta que la batllessa de Calvià, Margarita Nájera, del PSOE, que és el municipi on més desastres urbanístics s'han fet, ha enviat una carta a Antich demanant-li mesures restrictives més contundents en el territori... em sembla que això demostra que nosaltres no estam exagerant i descriu de forma molt gràfica la situació patètica i absurda en la qual es troba avui el Govern del Pacte de Progrés.

Miquel Àngel March és el secretari del Grup Ornitològic Balear (GOB), l'organització ecologista de les Illes Balears. En aquesta entrevista sotmet a una profunda crítica el Govern del Pacte de Progrés de les Illes Balears, que és a punt d'arribar a la meitat de la legislatura, el qual, a parer de l'ecologista, suspèn clarament perquè no ha fet els deures que es va comprometre a fer.

"Els poders econòmics controlen el poder real d'aquest país. A Balears tenen la clau, fins i tot amb aquest Govern del Pacte de Progrés. El Govern no gosa prendre mesures clares"

—Com expliquen l'actuació del Govern del Pacte?

—D'una banda crec que l'aliat conservador que està en el Pacte, Unió Mallorquina, té una enorme influència. Utilitza els tres únics diputats que té d'una manera extraordinària, fins a tal punt que fan que el Govern no es mogui en cap sentit que pugui molestar mínimament UM. I, és clar, la conservadora UM és la primera dificultat amb la qual es troba al Govern a l'hora de plantejar-se mesures restrictives, en matèria urbanística per exemple, i no és capaç de superar mai aquesta dificultat. I vull deixar clar que aquesta incapacitat és referida a mesures que el Govern creu de bon de veres que són imprescindibles.

—Partits polítics, govern... i els poders econòmics, els fàctics, creu que són més mítics que reals?

—Ben reals que són. A Balears tenen la clau, fins i tot amb aquest Govern. Els poders econòmics controlen el poder real d'aquest país. La prova d'això és que el Govern, essent progressista i ecologista, no gosa prendre les mesures clares que sap que s'haurien de prendre.

—Parla vostè de restriccions de tipus

urbanístic, però també existeixen altres eixos de la política mediambiental, com per exemple l'anunci, ara mateix, de declaració del Parc Natural de Llevant de Mallorca. Tampoc no li ho reconeixen, això, al Govern?

—És clar que ho reconeixem. Però, miri: la declaració d'aquest parc, per les seves característiques, és clarament insuficient, i això ha estat així per la pressió dels propietaris de la terra, que no el volien. Però, a més, aquest parc serà el primer que es declararà... després de dos anys! És que cal dir-ho: tots els parc existents han estat declarats pels govern del PP! No és lògic ni comprensible que en dos anys no s'hagin declarat més parcs, que són un element fonamental per demostrar, com deien que farien, la diferent manera de governar. En dos anys, només un!

—Quan se sent parlar als membres del Govern, qualsevol podria dir que són del GOB, perquè diuen el mateix que vostè, però...

—Sí. El president Antich ens diu que efectivament el Govern comparteix la diagnosi que feim nosaltres: que estam davant un creixement descontrolat que provoca greus problemes quant als recursos. Fins i tot el president coincideix amb la necessitat, que hem reivindicat, d'establir quotes de llicències constructives per a cada municipi... però no s'atreveixen a tirar-ho endavant. En resum, coincidim amb la diagnosi, aplaudim les mesures positives que s'han fet, però la realitat és que no s'han pres mesures contundents per aturar la tendència general del creixement urbanístic.

—I llavors, què?

—Això és el que nosaltres demanam: què? Perquè el que veim és que per mor de la pressió d'UM i dels poders econòmics, les mesures que el Govern sap que s'haurien de tirar endavant, que està convençut que s'haurien de fer, no s'apliquen. I la realitat és que passa el temps i anam directes a una situació de desastre: estam perdent recursos naturals, afecta negativament els interessos turístics, disminueix la qualitat de vida... i, en resum, anam directes a la saturació.

—Però diuen que les places turístiques hoteleres no creixen.

—La saturació no ve per les places turístiques hoteleres, però sí per les segones residències. Les mesures que se prenen no afecten gens ni mica aquesta tendència creixent.

—Aquesta situació que vostès dibuixen no la comparteixen ni prop fer-hi tots els agents socials. Recentment el president de la Federació Hotelera de Mallorca, Pere Canellas, deia que el medi ambient no està tan degradat com molta gent, supòs que en referència a vostès, diu; d'altra banda, els sindicats que teòricament feien costat a les reivindicacions del GOB quan hi havia governs del PP, ara callen... En fi, sembla que vostès s'estan quedant tots sols.

—Li donaré una dada comprovable per a qualsevol que vulgui, i que és ben divertida, i em sembla que molt gràfica. El sector que més ha criticat sempre el GOB ha estat el de la construcció. Vostè ha sentit manifestar-se en cap sentit els constructors, des que hi ha el Govern del Pacte de Progrés? De fet si alguna declaració s'ha sentit, ha estat precisament la d'estar, els constructors, en sintonia amb l'actual Govern. No és això molt aclaridor de quina és la situació? Però no vull defugir la qüestió. El president de la Federació Hotelera, em diu vostè. Miri, en aquesta matèria, les opinions del senyor Pere Canellas ja estan tan desprestigiades que... en fi, tenen molt poca credibilitat. Què no està tan destrossat com deim, el territori? Bé, girem la qüestió. Aquest any passat hem superat tots els nivells de creixement urbanístic de tota la història de Balears. Em sembla ocios dir res més.

—I els sindicats?

—Doncs té vostè tota la raó. Els sindicats, tradicionalment, han donat suport a les reivindicacions del GOB. Una actitud que sempre he pensat que era molt valenta. I ara... sí, és cert, ara callen. El silenci actual... bé, esper que sigui una qüestió conjuntural.

—Els ecologistes, el que volen, és tornar a l'edat de pedra. Li sona?

—És una desqualificació ben grollera que sempre se'ns ha volgut fer.

—Però és que no estaven contents amb

el PP, ara tampoc amb l'actual Govern del Pacte, discrepen dels sindicats i de les patronals...

—Potser sí, però el que compta són els arguments. A més del tots els que ja hem exposat n'hi donaré un altre: el pla energètic d'aquest Govern. Què se'ns presenta? En resum: satisfer la demanda creixent. El mateix model de sempre. Quina diferència hi ha entre aquest govern i els altres: simplement que entre les tres opcions de combustible —carbó, fuel i gas natural— s'ha decidit pel gas natural que és el menys agressiu. Però el fet és que el model és el mateix de sempre. Satisfer la demanda d'energia elèctrica fent més centrals, i no incidir sobre la demanda per intentar racionalitzar-la i disminuir-la. Així, en tot: el Govern segueix la inèrcia dels governs anteriors, amb molt poques modificacions.

—Vostès, el GOB, són ecologistes. Els Verds és un partit ecologista, i estan (els de Mallorca) en el Govern, i precisament són els responsables de la Conselleria de Medi Ambient que vostès tan durament critiquen. Com s'entén, això?

—Vejam... primer de tot cal dir que el GOB és completament independent de qualsevol partit. I quan dic qualsevol, evidentment m'estic referint també a Els Verds. Dit això, crec que la feina que fan Els Verds a la Conselleria de Medi Ambient té per objectiu intentar posar les bases d'unes noves polítiques que en qüestions cabdals —aigua, altres recursos...— permetin incidir en la inversió de la tendència ara per ara clarament negativa.

—Resposta diplomàtica.

—Doncs li ho diré d'una altra manera. No hem vist resultats pràctics.

—I què diuen els ecologistes polítics de les seves crítiques.

—Ens diuen que ens hauríem de fixar no només en el que fan, sinó també en allò que no permeten fer, quant a aturar barbaritats que si no hi fossin ells —i tot el Govern de progrés— s'haurien fet.

—I vostès què contesten?

—Què si és així, i jo no tenc consciència que s'hagin aturat tantes coses, ho haurien d'explicar molt més, s'hauria de donar a conèixer, però ja

"El ritme de creixement de la construcció residencial i turística ha estat més intens el 2000 que els anys anteriors i fins i tot tant o més que a mitjan anys setanta."

dic, jo no veig que s'hagin aturat tantes coses. Però per sobre d'això a un govern se'l jutja —i aquest no serà una excepció—, per allò que ha fet, no per allò que no ha deixat fer.

—També suspenen, doncs, Els Verds?

—Sí. El mateix quatre. Com tota la resta del Govern. Tot i que per ésser justos s'ha de reconèixer que Els Verds fan grans esforços i estiren tot el que poden en la direcció ecologista, però...

—Parlam d'Els Verds, però aquest no és un partit, sinó dos: el de Mallorca i el d'Eivissa. Joan Buades, el verd eivissenc, és molt crític cap al Govern i es desmarca dels ecologistes mallorquins. Vostè com se situa, per així dir-ho, entre els dos grups ecologistes?

—No crec que es tracti d'això, però... jo faig la mateixa anàlisi que fa Joan Buades, respecte a aquest govern. Les banderes clau d'aquest govern, que són les mediambientals i d'ordenació territorial, són banderes que avui per avui no es veuen enlloc. Però també és cert que participar en un govern vol dir renunciar a moltes coses, sobretot si aquest govern respon a un pacte múltiple... En qualsevol cas no es pot obviar la qüestió que

Els Verds, a Balears, han passat de pràcticament no existir a entrar en el govern. I això és molt complicat.

—No voldria acabar sense que em parlàs del ministre de Medi Ambient, don Jaime Matas.

—Té una actitud tristíssima: participa en la política d'ofegament de l'autonomia balear que practica el Govern de Madrid, que, via finançament, vol recuperar competències. I quant a Medi Ambient... a qui segurament té més content és a les grans constructores i promotores, la qual cosa no és precisament un bon cartell per a un ministre de Medi Ambient.

—El GOB feia les manifestacions més nombroses contra les polítiques ambientals i urbanístiques dels successius governs del Partit Popular. Ara que existeix un govern del Pacte de Progrés i tot i les crítiques, ja no són necessàries aquestes manifestacions?

—No solament són necessàries, sinó que seran imprescindibles. I si el Govern no rectifica l'actual ambigüïtat, aquesta li passarà factura d'aquí dos anys, a les eleccions. Li queden dos anys per rectificar.

Miquel Payeras